

Συμβουλίου της Επικρατείας 3262/85 (τμ. Α')

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΚΗ'/1986, σελ. 150

Ατύχημα εργατικών συντρέχει και εάν ο ησφαλισμένος υπέρφευρεν ήδη εκ νόσου, χωρίς να εμποδίζεται να εργάζεται και αυτή επεδεινώθη λόγω υπερμέτρου προσπαθείας, συνήθων όρων εργασίας ή δυσμενών συνθηκών.

Αι Υγειον. Επιτροπαί αποφαίνονται ητιολογημένως και δεσμευτικώς περί της φύσεως, των αιτίων, της εκτάσεως και της διάρκειας της παθήσεως της σχέσεως προς το ατύχημα, των αιτίων του θανάτου κλπ. Τα ασφαλ. Όργανα και τα διοικ. Πρωτοδικεία δεν δύναται να εκφέρουν κρίσιν επί ιατρικής φύσεως θεμάτων.

Πρόεδρος: ΒΕΝ. ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ

Εισηγητής: Γ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Δικηγόροι: Θ. Ζήγγρας, Γ. Κιζιρίδης

Επειδή κατά την έννοιαν των διατάξεων των άρθρων 8 παρ. 4 και 34 του Α.Ν. 1846/1951 (Α. 179), εργατικόν ατύχημα, εις περίπτωσιν επελεύσεως του οποίου δεν απαιτείται προς συνταξιοδότησιν η συνδρομή χρονικών προϋποθέσεων, υπάρχει όχι μόνον εάν ο θάνατος ή η προς εργασίαν ανικανότης του ησφαλισμένου ή η επιφέρουσα τοιαύτην ανικανότητα επιδείνωσις ωρισμένον χρόνον υπό εξαιρετικώς δυσμενείς συνθήκας (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3968/1981, 3914/1982, 103, 928, 1664, 2248/1984). Εις πάσας δε τας περιπτώσεις ταύτας συντρέχει εργατικόν ατύχημα και εάν ο ησφαλισμένος υπέρφευρεν ήδη εκ της νόσου, εκ της οποίας υπό τας ως άνω, συνθήκας, απέθανεν ή κατέστη ανάπηρος, η οποία όμως, υπό τους συνήθεις όρους εργασίας, δεν ημπόδιζε τούτον εις την εργασίαν του και η οποία επεδεινώθη λόγω των ανωτέρω δυσμενών συνθηκών (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3914/1982). Εξ άλλου, κατά τας διατάξεις των άρθρ. 6, 24 επομ. και 29 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος και Διαδικασίας Απονομής Παροχών του ΙΚΑ (απόφασις Υπουργού Εργασίας 57440/13.1.1938, φ. 33/7.2.1938, τ. Β') ως αύται μεταγενεστέρως ετροποποιήθησαν αι μεν διοικητικά υπηρεσία του ΙΚΑ είναι αρμόδιαι προς διαπίστωσιν, εις εκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν, μετ' έρευναν και εκτίμησιν των συνθηκών εργασίας, εάν συνέβη εις ησφαλισμένον βίαιον εξωτερικόν συμβάν, αι δε υγειονομικαί υπηρεσίαι, επιλαμβανόμεναι από ιατρικής απόψεως, αποφαίνονται ητιολογημένως και δεσμευτικώς δια τα ασφαλιστικά όργανα περί της φύσεως, των αιτίων, της εκτάσεως και της διάρκειας της σωματικής ή πνευματικής παθήσεως του ησφαλισμένου και περί της σχέσεως αυτής προς το ατύχημα, ως και, επί θανόντων, περί των αιτίων του θανάτου (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3914/1982, 103, 928, 2248/1984. Τα επιλαμβανόμενα δε, κατά την διάταξιν της παρ. 1 του άρθρ. 7 του Ν. 702/1977 (Α. 268), κατόπιν ασκήσεως προσφυγής τριμελή διοικητικά πρωτοδικεία δεσμεύονται εκ των γνωματεύσεως των Υγειον. Επιτροπών, αι οποίαι αποφαίνονται επί των ανωτέρω, ιατρικής φύσεως, θεμάτων, υποχρεούμενα να εξιούν όπως αι γνωματεύσεις αύται είναι πλήρως ητιολογημέναι, δι' όν λόγον και δύναται ταύτα να παραπέμψουν εκ νέου την υπόθεσιν εις τας υγειονομικάς Επιτροπάς προς διευκρίνησιν συγκεκριμένων ιατρικής φύσεως ζητημάτων, τα οποία εκάστοτε, ανακύπτουν, καθ' όσον το ανατιολόγητον των ιατρικών γνωματεύσεων επηρεάζει και την νομιμότητα της επί τούτων στηριζομένης κρίσεως τόσον των ασφαλιστικών οργάνων, όσον και των επιλαμβανομένων σχετικής προσφυγής τριμελών διοικητικών πρωτοδικείων μη δυναμένων, εν πάση περιπτώσει όπως εκφέρουν ιδίαν κρίσιν επί των , ως άνω ιατρικής φύσεως θεμάτων (πρβλ. Σ.τ.Ε. 1664/1984